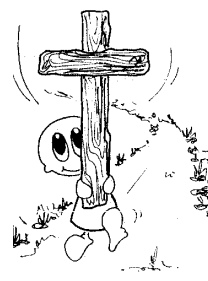

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2018. június 10-17.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI (Évközi 10. vasárnap)

1./ *Szerdán*, Pádúai Szent Antal emléknapiján reggel ½ 8-tól fatimai áhítat lesz. A csütörtök de. 10 órakor gyázmise lesz, így az esti 7-es elmarad.

2./ *Pénteken*, Árpád-házi Boldog Jolán ünnepén a veszprémi katedrálisban de. 10 órakor **Márfi Gyula érsek pappá szenteli Merva Péter diakónust.** Első szentmiséjét szombaton du. 17 órakor a dunakeszi Szent Mihály-plébániatemplomban mutatja be, melyekre szeretettel hív és vár minket is. Imádkozzunk a szentelendőkért, valamint új papi és szerzetesei hivatásokért.

3./ A mai nagygyűjtéskor számítunk bőkezűségekre templomunkért.

HETI MISEINTENCIÓK

Szombat 19 h BB +Erzsébet édesanya		É
<u>ÉVKÖZI 10. VASÁRNAP: június 10.</u>		
8 h M	+ifj. Maslowski Ferenc férj (23. évf.)	É
9 h G	Tóth Alexandra Bianka Anna keresztelője	CS
10 h Zs	Ad int.; +Csoma László és +családtagok	É
Kedd 19 h		É
Szerda 7 h	Élő Papp Eszter gyógyulása	É
Csütörtök 10 h	+Szilvási András OB. É ; 11 h temetése Pécelen (kat. temető)	É
Péntek 7 h	Élő Piroska (84. születésnap)	É
Szombat 19 h	A Nemes- és a Várkonyi-család élő és +tagjai	É
<u>ÉVKÖZI 11. VASÁRNAP: június 17.</u>		
8 h G	A Mátics- és a Horváth-család +tagjai	É
10 h Zs	Ad int. ord.; élő gyermekek és unokák	É

HOGYAN KELL VISEKEDNÜNK A TEMPLOMBAN? (2)

3. **A szentmisén.** Ha a templomban egyszerre több oltáron is mutatnak be szentmiseáldozatot (amely ma már nagyon ritka, esetleg búcsújáró helyeken vagy szerzetesi templomokban fordul elő), *mindig a főoltár szentmiséjéhez igazodom.*

Nem állok föl akkor sem, ha a mellettem lévő mellékoltáron miséző pap az evangéliumnál tart, sem nem térdelek le az ott folyó szentmise úrfelmutatása alatt, ha az zavarná a főoltáron bemutatott szentmise cselekményeit. Ha csak mellékoltáron mutatnak be szentmisét, akkor ahhoz igazodom, amelyik hozzám legközelebb esik, illetve amelyiknél szentmisét szeretnék hallgatni. **A szentmise alatt annak cselekményeinek megfelelően ülök, állok vagy térdelek.** Minden különcködés föltűnést kelt, ezért kerülendő!

a) **Csöndes szentmisén** a pap szentélybe vonulása közben állok egészen a *Kyrie* (Uram, irgalmazz) végéig. Evangéliumra ismét fölállok, és a paphoz hasonlóan kinyújtott kézfejem hüvelykujjával kis keresztet rajzolok a homlokomra, az ajkamra és a szívemre. Ha van szentbeszéd, ülve hallgatom, de a hiszekegyre vagy a hívek egyetemes könyörgésére ismét fölállok. Fölajánlástól az úrfelmutatás kezdetéig ülök. A perselybe szánt adományomat előre kikészítem és minden föltűnés nélkül a perselybe dobom, amikor a perselyező a padomhoz ért.

Amikor a pap úrfelmutatás előtt kiterjeszti két tenyerét az adományok fölé, mondván, hogy az váljon Krisztus testévé és vérévé, letérdelek, mert ez a szentmise legszentebb része, és így maradok legalább az úrfelmutatást követő válasz („hittel valljuk...amíg el nem jössz”) végéig, még inkább a kisdoxológia („Óáltala”) végéig. A szent színek fölmutatásakor mély áhítattal rájuk tekintek, és a legfegyelmesebb vagyok: igyekszem nem köhögni, orrot fújni stb.

A Miatyánk alatt összetett kézzel állok és áhítattal mondom az Úr imáját. A kéz kiterjesztett tartása csak a papra vonatkozik! A béke aktusánál kerülök minden színpadiasságot. Csak a közvetlen közelemben lévőkkel fogok kezet vagy teszek más, elfogadott gesztust, pl. a homlokot összeérintő békecsókot vagy a vállak diszkrét ölelését. Elsősorban életem fejezze ki a békességre való készséget!

A szentáldozás a Jézussal való találkozás bensőséges pillanata, melyre külön készülök. Amikor a pap magához vette a szent színeket, és ha van ministráns, aki csöngetett, lehajtott fővel, diszkrétan megyek áldozni. Beállok a sorba, és a pap elé érve kissé fölemelem a fejem, szavára az egyház által meghatározott szót felelem: „**amen**” (s nem mást!), nyelvemet jól kinyújtom és (így higiénikusan) magamhoz veszem a szentostyát. Az egyház eltúrta a tenyérbe áldozást, amikor is tiszta kézzel jobb tenyerembe teszem a balt (trónust formálva), belőle mutató- és hüvelykujjammal még ott, a pap előtt azonnal magamhoz veszem az Oltári-szentséget. (Kezünk a legpiszkosabb testrészünk, vele mindent érintünk; talán éppen előbb ráztunk kezet azzal, aki előtte jól beletüsszentett. Hol itt a higiénia?) A helyemre diszkrétan visszatérek, arra fordulva, amerre ültem, illetve, ha két oszlopban áldoztattak, amelyik oldalon álltam, arra fordulok vissza. Nem bámészkodom. A helyemen letérdelek és csöndben Jézushoz imádkozom, neki hálát adok. A szentáldozás legméltóbb gesztusa a térdelő pozíció. Erre manapság sajnos alig van példa. Ahol megmaradt az áldoztató rács, odatérdelve, kezünkkel a korporálét (hosszú fehér terítő a rács fölött) kissé a szánk fölé emelve fogadjuk a szent Eucharisziát. Ha utolsó voltam, megvárhatom ott, míg a pap visszateszi a cibóriumot (áldoztató kehely) a tabernákulumba. Rács nélkül sem tilos térdelve áldozni. Ha valójában nem áldozhatok, a szentség utáni vágyat szítsam föl magamban. Az áldás és a pap kivonulása közben állok. Utána sem „rohanok” ki.